

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **VETA-INVESTMENT, s.r.o.**, se sídlem Čerčanská 2053/18, Praha 4, zast. JUDr. Čestmírem Kubátem, CSc., advokátem se sídlem Maiselova 19, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10. 10. 2011, č. j. 4594/M/11, 71528/ENV/11, sp. zn. R/2361, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2014, č. j. 5 A 356/2011 – 32,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) svou kasační stížností napadla shora označený rozsudek Městského soudu v Praze.

[2] Stěžovatelka společně s kasační stížností nezaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který se k jejímu podání váže. Byla proto vyzvána usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 9 As 277/2014 – 7, aby jej zaplatila ve lhůtě 5 dnů od doručení zmíněného usnesení, k němuž došlo dne 13. 11. 2014 na základě tzv. fikce doručení. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 18. 11. 2014.

[3] Dne 19. 11. 2014 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena žádost stěžovatelky o prodloužení výše uvedené lhůty k zaplacení soudního poplatku, která byla odůvodněna tím, že postupem státních orgánů je stěžovatelka na hranici solventnosti a disponibilní peníze bude mít až za 10 dnů. Stěžovatelka požádala o prodloužení lhůty do konce listopadu 2014.

[4] Žádost stěžovatelky o prodloužení výše uvedené lhůty k zaplacení soudního poplatku Nejvyšší správní soud zamítl svým usnesením ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 277/2014 – 19. Dospěl k závěru, že stěžovatelka měla dostatek času zaplatit soudní poplatek a že nelze prodloužit lhůtu, která již uplynula. Zároveň Nejvyšší správní soud stěžovatelku opět poučil o tom, že v případě nezaplacení soudního poplatku bude řízení o kasační stížnosti zastaveno

(před tím tak učinil v usnesení č. j. 9 As 277/2014 – 7). Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 22. 11. 2014.

[5] Jelikož ani ke dni vydání usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti nebyl přes výzvu soudu požadovaný soudní poplatek stěžovatelkou zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 120 téhož zákona.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu